

Forøgelse af Folketingets Medlemsantal som til over 165 Medlemmer . . . vil ikke billiges hverken af dette Ting eller af Folketinget og navnlig — tror jeg — møde stærk Modstand ude omkring i Landet Derfor have vi ikke villet undlade at forsøge endnu en Gang at gaa Grundlovsændringens Vej. Det Forslag, jeg her forelægger, samlede jo alle politiske Partier om sig i Folketinget; det maa altsaa anses for at være en Ordning, der fra alle Sider betragtes som i sig selv retfærdig og rimelig“ . . .

Angaaende Højres Stilling til Forslaget udtalte *Matsen*:

. . . „Vi have naturligvis ikke noget imod, at Folketingets Medlemsantal fikseres. I og for sig se vi ingen Grund til at forøge det, men det er jo en Ting, vi kunne forhandle om. Hvad vi derimod ikke kunne gaa med til, er at vedtage den sidste Sætning i Forslaget, den lyder saaledes: „Enhver Valgkreds vælger en blandt dem, der have stillet sig til Valg.“ Det vilde være fremdeles at slaa den almindelige Valgmaade, den i Almindelighed saakaldte Flertalsvalgmaade, fast som en grundlovmæssig Ordning. Det ville vi ikke være med til, det er en forældet og en uretfærdig Valgmaade, som udelukker Mindretallene fra at kunne tale med, som det dog er deres Ret, i saa stort Omfang, som der overhovedet kan være Tale om, og det kunne vi altsaa simpelt hen ikke gaa med til. Vi kunne dernæst heller ikke gaa med til den Ordning med Hensyn til Valgkredsens Størrelse, at de skulle fordeles under Hensyntagen til Vælgertallet og Befolkningstætheden. Det vil være en Uretfærdighed mod Byen og mod de tættere bebyggede Egne, de faa kun en Brøkdel af den Valgret, de andre faa, og det er der ingen som helst Grund til“.

Under den videre Forhandling udtalte *Rottbøll*:

. . . . „Der er derimod et andet Spørgsmaal, som vi allerede ved tidligere Lejligheder have rejst og atter denne Gang maa rejse, og det er Spørgsmaalet om Rækkevidden af en Landstingsopløsning. . . . Det er udelukkende med Hensyn til de kongevalgte, om hvilke nogle mene, at de ikke ere udnævnte paa Livstid, men at deres Udnævnelse bortfalder samtidig med Tingets Opløsning. medens vi fra vor Side hævde, at Grundloven siger, at de kongevalgte ere udnævnte paa Livstid og derfor ikke opløses sammen med Tinget. . . . Jeg vil allerede nu bebude, at der fra vor Side vil blive stillet det samme Spørgsmaal i Udvalget til Regeringen om, hvorledes den ser paa Rækkevidden af en Landstingsopløsning. Skulde det Svar. vi i Udvalget faa, være tilfredsstillende efter vor Opfattelse, kan jeg sige, at vi fra vor Side ville være be-